

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У ЛЕСКОВЦУ
6-Пр, бр. 6624/13
Дана: 01.10.2013.године.
ЛЕСКОВАЦ

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕКРШАЈНИ СУД У ЛЕСКОВЦУ, по судији Татјани Трајковић, у прекршајном поступку противу окривљеног Марковић Станимира из Лесковца, због прекршаја из члана 46. става 1. тачке 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. Гласник РС", број 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), на основу члана 91., члана 93., члана 94., члана 214. и члана 217. Закона о прекршајима РС ("Сл. Гласник РС", број 101/05, 116/08, 111/09), дана 01.10.2013.године доноси следећу:

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНИ: СТАНИМИР МАРКОВИЋ од оца _____, рођен _____ године у Београду, држављанин Србије, ВФ председника Привредног суда у Лесковцу, _____, са пребивалиштем у Лесковцу, у улици _____ број _____; војну обавезу _____,

КРИВ ЈЕ

Што у периоду од 08.03.2012. до 23.03.2012.године као лице овлашћено за поступање по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја у Привредном суду у Лесковцу у стању урачуњивости пропустио да по захтеву _____ из Београда, Улица _____ за издавање копије докумената: свих решења о отварању претходног стечајног поступка од 01.01.2011. закључно са 31.01.2011.године којим решењима је као предујам трошкова одређен износ од 1.200.000,00 динара; свих решења о отварању претходног стечајног поступка од 01.01.2011.године закључко са 31.01.2011.године којим решењима је као предујам трошкова одређен износ од 500.000,00 динара и решења о отварању претходног стечајног поступка у предмету Ст.бр. 28/12, изда тражене документе или донесе решење о одбијању захтева и тако поступио супротно императивној норми Одредбе члана 38. става 2. у вези члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, свестан свога прекршаја и његове забрањености и желећи његово извршење,

чиме је учинио прекршај из члана 46. става 1. тачке 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја,

па му суд на основу цитираног законског прописа и применом члана 5. члана 35., члана 39. и члана 44. Закона о прекршајима

ИЗРИЧЕ

ОПОМЕНУ.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени Станимир Марковић на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од **500,00 (петстотина)** динара које је дужан да плати у року од 15 дана након правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресуду доставити: Станимиру Марковићу и подносиоцу захтева.

Образложење

ОШТЕЋЕНИ

ИЗ БЕОГРАДА поднео је захтев од 09.04.2012. године покретање прекршајног поступка противу Марковић Станимира из Лесковца због основане сумње да је учинио прекршај из члана 46. става 1. тачке 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па је суд решењем од 09.04.2012. године тражени поступак покренуо и решењем 6-Пр.бр. 2129/12 од 14.06.2013. године обуставио даље вођење прекршајног поступка противу Станимира Марковића на основу члана 216. става 1. тачке 1. Закона о прекршајима јер је поступку утврђено да подносилац захтева за покретање прекршајног поступка није био овлашћен за његово подношење.

На напред наведено решење у законском року оштећени из Београда уложио је жалбу Вишем прекршајном суду у Београду, Одељењу у Нишу па се иста пресудом Вишег прекршајног суда у Београду, Одељења у Нишу II 209 Прж. 14689/2013 од 16.07.2013. године уважава а решење 6-Пр.бр. 2129/12 од 14.06.2013. године укида и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Поступајући по налогу Вишег прекршајног суда у Београду, Одељења у Нишу а ради утврђивања чињенице да ли су информације које је оштећени у поступку тражио биле од јавног значаја, да ли су и на који начин евентуално биле доступне јавности судија је поново позвао окривљеног Марковић Станимира и истог саслушао дана 27.09.2013. године.

На записнику о саслушању окривљеног од 27.09.2013. године Марковић Станимир је изјавио да му се адвокат из Београда првобитно обратио притужбом њему као председнику Привредног суда у Лесковцу дана 29.02.2012. године у предмету стечаја "Тим трејд" из Лесковца, на то добио писани одговорно од 01.03.2012. године заведен под бројем VI Су.бр. 16/2012-1 а затим се обратио и захтевом за приступ информацијама од јавног значаја 06. и 07.03.2012. године тражећи да му се издају копије свих решења о отварању претходног стечајног поступка у периоду од 01.01.2011. закључко са 31.01.2011. године тражећи да му се нађу решења да је одређен предујам трошкова од 1.200.000,00 и 500.000,00 динара и решење о отварању стечајног поступка у конкретном предмету Ст.бр. 28/2012 исти је тада предао захтев да информације тражи као адвокат али без пуномоћја о поступању неке конкретне странке. Дана 07.03.2012. године као председник Привредног суда је одговорио сходно члану 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја да обзиром на чињеницу да се тражи превелики број информација да се истом могу ускратити такве информације и да као странки може бити омогућено да када се јави суду може да добије податке из архиве суда а радило се о информацијама које су већ биле објављиване и доступне јавности и на сајту Привредног суда у Лесковцу и свака странка може да се информише о фази поступка. Даље је навео да је доставио и поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података као личности извештај дана 19.04.2012. године на тражење повереника, од тада нису добили одговор а достављали су извештаје о притужбама и Врховном Касационом суду, Привредном Апелационом суду и Високом Савезу судства.

У доказном поступку извршен је увид у Захтев за издавање информација од јавног значаја поднет од стране оштећеног Привредног суда Лесковац 07.03.2012. године са потврдом о пријему пошиљке, у фотокопију Информатора о раду Привредног суда у Лесковцу за 2012. годину, у обавештење ВФ председника Привредног суда Лесковац VIII Су.бр. 38/2012-5-1 од 07.03.2012. године и у Одлуку Високог Савета судства о постављању вршиоца функција председника судова, у допис Привредног суда VI Су.бр. 53/2011-1 од 20.12.2011. године, у притужбу адвоката поднету Привредном Апелационом суду 27.02.2012. године, одговор од стране ВФ Привредног суда Марковић Станимира на исту од 12.03.2012. године под бројем VI Су.бр. 16/2012-2, у жалбу поверенику за информације од јавног значаја поднету од стране 09.04.2012. године и у изјашњење ВФ председника суда Марковић Станимира од 19.04.2012. године број VIII Су.бр. 38/2012-9-1 и допис Привредном Апелационом суду VI Су.бр. 22/2012-1 од 04.04.2012. године.

Према одредбама члана 2. става 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја под информацијом од јавног значаја подразумева се свака информација којом орган јавне власти располаже која је настала у његовом раду или у вези са његовим радом и која је садржана у одређеном документу а односи се на оно о чему јавност има оправдани интерес да зна. Неспорно је да се у конкретном случају радило о информацијама од јавног значаја што и сам окривљени није оспорио.

Члан 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја наводи када орган власти не мора тражиоцу да омогући остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја односно ако се ради о информацији која је већ објављена или доступна на интернету и да ће орган власти у одговору на захтев бити у обавези да значи носач информације (број службеног гласила, назив публикације и сл.) где је и када тражена информација објављена осим у случају када је то опште познато што окривљени Марковић у свом одговору на захтев оштећеног од 07.03.2012. године није учинио већ је ускратио пружање информација позивајући се на члан 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја наводећи даље у свом одговору оштећеном да је "нејасно које су ваше намере и који је ваш оправдан интерес за добијање таквих података" иако према члану 15. става 4. напред наведеног Закона тражилац не мора навести разлоге за захтев и да према Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја оправдан интерес јавности да зна у начелу постоји у погледу свих информација којима располажу органи јавне власти, осим ако орган власти докаже супротно.

Дајући правну оцену напред утврђеног чињеничног стања и то оценом сваког доказа посебно и свих аједно суд је нашао да се у радњи окривљеног Станимира Марковића стичу сва обележја прекршаја из члана 46. става 1. тачке 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја па је окривљеног Станимира, за прекршај учињен са умишљајем огласио кривим и истом сходно одредби члана 44. Закона о прекршајима изрекао опомену.

Приликом изрицања опомене окривљеном, уместо прописане новчане казне за учињени прекршај, сходно члану 44. ставу 1. Закона о прекршајима, судија је имао у виду да постоје околности које у знатној мери умањују одговорност учиниоца, односно да се ради о тражењу информација у већем обиму, да до сада није кажњаван правоснажним пресудама за ову врсту прекршаја, па се може очекивати да ће се убудуће клонити вршења прекршаја и без изрицања казне.

За учињени прекршај прописана је новчана казна од 5.000 до 50.000 динара.

Одлука о трошковима поступка донета је сходно члану 130. 131. и 132. Закона о прекршајима РС имајућ у виду дужину и сложеност поступка.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде жалбу могу изјавити окривљени и подносиоц захтева у року од 8 дан од дана пријема исте. Вишем прекршајном суду у Београду – Одељењу у Нишу, преко овог суда, без таксе или препоручено поштом.

Уколико окривљени изјављује жалбу на ову пресуду дужан је да на име судске таксе уплати 900,0 (деветототина) динара на жиро рачун 840-29733845-84 са позивом на број 97 21-058 и напоменом Прималац Републичка судска такса.

ПРЕКРШАЈНИ СУД У ЛЕСКОВЦУ, ДАНА 01.10.2013. ГОДИНЕ.

СУДИЈА

Татјана Трајковић

